

„Proč hasič? Copak hoří?“ podivil se tlouštík. „Já jsem přece myč.“

„A my Bob a Bobek,“ představili se králíci.

„A jste tu na rekreaci, že jo? Tady nahoře je líp než na horách. Čistej vzduch, krásnej výhled...“

„Víte, my na výšky moc nejsme,“ přerušil ho Bob.

„A to já zase jo! Já tu meju okna. Třicet pater, pánové! Ale jestli chcete, tak pojďte se mnou dolů. Nějak mi vyhládlo. Dal bych si tláču s cibulí. A co vy?“ drmolil tlouštík – a už sestupoval po dlouhatánském výsuvném žebříku. On bezstarostně a vesele a za ním Bob a Bobek, příčel po příčli, ustaraně a nevesele.

„Bobku, jestli spadneš, tak je ze mě sirotek!“

„To bych ti přece neu-dělal, Bobe.“

